

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בניסיונות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת בשלח – שבת שירה

בס"ד, עש"ק פרשת בשלח
י"ב שבט תשפ"ג – שנה י"ד גליון תרמ"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
4:39	5:54	6:33	4:53	6:29	6:05
4:53	5:55	6:29	4:57	6:17	4:45
4:57	6:17	6:29	4:57	6:17	4:45

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לטבתך פעלת הוי"ה מקדש אדני כוננו יידיך (טו יז)

כמנזר ו"ה. כי כ"ז הוא בכלל זו"ן. ולכן תמצא כי לעולם אין הפנים עולה רק נגד זו"ן, ולא באו"א.

והנה כ"א מ"א נקראים אדם מבחינת ארץ אדום, וזהו ענין ג"כ, תביאמו ותטעמו פי', כי תחלק מלת תביאמו ותטעמו הוא תביא לאותם מ"ו, ותטעם לאותם מ"ו, שעולה בנימטריא אד"ם, ע"ה שלו. והם י"א אדם, ותזככם ב"א סמני הקמורת. ותביאמו ותטעמו בהר נחלתך שהוא הקדושה עיי"ש.

ולפי כל זה יש לפרש עוד הפסוק הנ"ל, תבאמו הוא תב"א מ"ו, היינו תב"א בני' ת"ג, ומ"ו בני' אותיות המילוי של שם ע"ב שהוא ודיו"ו, היינו שבני ישראל התפללו שלאחר שהוציאו את הניצו"ק והכלים ממצרים מעמקי הקל"ה, שתביא בחזרה האורות שהם התגין שהיו מחוץ להכלים והאותיות שיכנסו בתוך הכלים, וזה התיקון נעשה ע"י הווג למעלה בע"ב ס"ג ד"ק כנודע (שער התיקון פ"א), וזהו מ"ו של תבאמו שהוא מרכוז על שם ע"ב.

ועוד התפללו ותטעמו היינו כמ"ש מו' יעלה בהר הוי"ה ומי יקום במקום קדשו' (תהלים כד ג) שאפילו שיעלו את כל הניצו"ק למעלה במקומם, אבל עוד צריך להתפלל שיקום במקום קדשו' שישאר בעמידה בלי נפילה עוד, וזהו ותטעמו שיהיה שם בנטיעה בלי נפילה עוד.

והנה כל העלאת הניצו"ק שהם האותיות הוא בהר נחלתך שהוא הר סיני, כדי שיקבלו את האותיות התורה בשלימות. וע"י התורה יהיה מכון לטבתך בסוד 'מכון לטבתך עולמים' (מלכים א' ג) שיהיה לכל זה קיום והעמדה עולמים. ואז פעלת הוי"ה מקדש אדני יהיה היחוד של הוי"ה אדני של בשלימות, וזהו כוננו יידיך שהם תרי יודין של היחוד, כזה יאהדונה"י.

הקב"ה יעזור שנוכל לעלות כל אחד את חלקי השכינה השייכים לו, ועי"ז יהיה התיקון השלם והיחוד בשלימות, ונוכה למכון לטבתך עולמים, בבנין בית המקדש השלישי, בביאת גואל צדק בב"א.

רעוא דרעוין תשע"ח לפ"ק

הוא כאילו קיים כל התרי"ג מצות, ולכן אפילו בזמן הגלות שאין אנו יכולים לקיים את כל התרי"ג מצוות, מ"מ ע"י שמקיים מצוה אחת כהלכתו נחשב כאילו קיים את כל התרי"ג מצוות.

נמצא מכל זה שע"י המא של אדה"ר נפלו כל האותיות התורה שבו נכתבו כל התרי"ג מצוות בגלות במצרים, ולזה ירדו בני ישראל בגלות בארץ מצרים כדי לעלות משם את האותיות התורה, כמ"ש 'וזה לך האות כי אנכי' שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה' (שמות ג, יב), ולכן לאחר שיצאו בני ישראל ממצרים, נתן להם הקב"ה את אותיות התורה שהוציאו ממצרים. וזהו שכתוב 'אנכי הוי"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים' היינו שאותיות התורה שקיבלנו מהר סיני הוציאו אותם ממצרים, ע"י שתקנו את המא אדה"ר.

ועוד מבואר ממרן האריז"ל בעץ חיים שער הרושי הנקודות (שער ח פ"ו) שענין שבירת הכלים הם אלו האותיות התורה בחינת כלים בחינת נפש, שהם הם חלקי השכינה שנתפורו ע"י שבירת הכלים, ונשארו האורות מבחוץ בבחינת תנין על האותיות, ולכן ע"י שהש"ן קורא בתורה בטעמים ונקודות, מתקנים ומעלים את האותיות התורה, ומכניס האורות בתוך הכלים עיי"ש.

לפי"ז יש לפרש הנהגה בקריעת ים סוף או נשלמה יציאת בני ישראל מגלות מצרים, ולכן אז נשלמה תיקון הניצו"ק שנפלו במצרים, וזהו סוד ביזת הים שנמלו בני ישראל, שהם הניצו"ק אחרונים שנשארו עוד אצל המצרים.

וזהו שמפרש מרן האריז"ל כוונת הפסוק הנ"ל, על ענין תיקון הניצו"ק, וז"ל: בספרו פרי עין חיים (שער עולם העשיה פ"ד), אמנם היותם י"א סממנים נתבאר כי הם נמשכין ממה שנשאר מבידור ה' מלכים שמתו בארץ אדום, שהם ז"ת, ועוד ד' אחוריים של ח"ב וישמ"ת. וסודם הוא ב' אותיות אחורונות ו"ה משם הוי"ה, שהם ג' י"א. וכבר ידעת כי ב' אותיות אלו הם זו"ן שהם ז"ת, אמנם עם ד' אחוריים הגו' שירדו למטה במקום זו"ן, הם י"א,

הנראה לפרש שזה ידוע ממרן האריז"ל (שער הכוונות דרושי הפסח ד"א) שכל סיבת ירידת בני ישראל לארץ מצרים, היתה כדי לתקן את המא אדה"ר, לעלות משם את הניצו"ק שנפלו ע"י המאוי, וכמ"ש 'ואחרי כן יצאו ברכש גדול' (בראשית טו יד) גם ברוחניות, וכמו שמבואר ממרן האריז"ל (כפע"ה שער הק"ש פ"ג) עה"פ 'וינצלו את מצרים' (יב לו) שדרשו חז"ל (ברכות ט:): שעשאוה כמצולה שאין בה דגים. שלא נשאר במצרים שום ניצוץ קדוש, והיתה גאולת השכינה לגמרי עיי"ש.

והביאור בזה יש לומר, דהנה כתוב 'ויקח הוי"ה אלהים את האדם וינחחו בנג עדן לעבדה ולשמרה (לעיל ב טו), ואיתא בזה"ק (ח"ב קס"ה): אבל דא רוא דפקודי אורייתא, לעבדה אלן רמ"ח שייפין עלאין, ולשמרה אלן תלת מאה ושתין וחמש שייפין תתאין, אלן עלאין דזכור, ואלן תתאין דשמור, וכלא חד, וזאה איהו מאן דזכי לאשלמא לון. פקודין דאורייתא גרים לבר נש לאשלמא רוחיה ונשמתייה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, אורייתא מוכה לבר נש לאחסנא תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי, כל מאן דאשתדל באורייתא אשתדל בחיים, חיים בהאי עלמא, וחיים בעלמא דאתי, אשתויב מכל עונשין בישין, דלא יכלין לשלמאה עליה, אי באשתדלותיה הכי, כל שכך מאן דעביד עובדא עיי"ש. היינו שאדם הראשון היה לו לא תעשה שלא יודווג ביום הששי, ומצוות עשה שידווג רק בשבת, כי בשבת היה לו מצוה, כמבואר ממרן האריז"ל (שער הכוונות דרושי ראש השנה ד"א). והם היו השורש והיסוד של כל מצות עשה ומצות לא תעשה כדלעיל.

ועי"ש חמטא אדם הראשון, עבר הלא תעשה פגם בכל השמ"ה לא תעשה, ועוד יותר פגם בכל התרי"ג מצות, כמו שאיתא בזה"ק (וזה"ק קנ"ג): שכל המצוות כלולות זו בזו, שבכל מצוה יש בו תרי"ג חלקים ושורשים מהתרי"ג מצות אחרות, וכמו שאומרים כלשם יחוד לפני מצוות ציצית, ותרי"ג מצות התלויות בה, שכל מצוה יש לו חלקים מכל התרי"ג מצות, ולכן ח"ו כשחטא האדם הוא פוגם בכל התרי"ג מצות. ולהיפוך מי שמקיים מצוה אחת

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

יֵיט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנֹת בְּקֶרַךְ לְאֵיתָנוּ וְגו' (יד כז).

לאיתנו ענין תנאי (שמו"ר כא ו), שיהיו כפופים אל הצדיק, נכנעים לעשות רצונו. וענין זה מוטבע במעשה בראשית, שאם לא יהיה זה התנאי ויצטרך בריה חדשה לעשות, ואז יתישב הים לעולם כשהקב"ה משנה אותו על ידי התחדשות, אבל כשהוא מוטבע בטבע, אזי יושב הים לפנות בקר לאיתנו ולטבעו, לתנאו שקיים תנאו המוכמע בו וחזר לטבעו, כי היה נכנע על ידי תנאו, וראה ארונו של יוסף וברח (בר"פ ח).

ואפשר לפרש בהיפך, כי על ידי צדיקים יחבטל לעולם, כמעט גזורני כך שלא יעבור כך מים לעולם (הולין ו:), ועל ידי תנאי ועל ידי הקב"ה יוכל לשוב לאיתנו, כמו שעשה מרן הריב"ש שגור על הנהר ונשאר הנקע, ואין בו מעט מים לעולם.

ה'ר ח' ח"ג דף נה: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

נְשַׁפֵּת בְּרוּחָךְ בְּסִמּוֹ יָם צִלְלוֹ כַּעֲזַרְתָּ בְּמֵיִם אֲדִירִים (טו י').

צללו הוא הקשות גשם בגשם, ומשמיע קול 'צלצלי שמע' (תהלים קג ה), 'לקול צללו שפת' (הבקוק ג טו) שמנקשין השפתים ומשמיעין קול, 'צללו שערי ירושלים' (נחמיה ג יט), שמנקש שער על שער, ונשמע קול סגירות השערים, וכן 'מצלות הסוס' (זכריה יד כ), מנקש זה אל זה הפעמנים ומשמיעין קול ערב, וכן עופרת שמשליכין אותו על המים בשעת זריקה ונקישה על המים, נשמע קול.

כך היה המים משליכין המצרים בכח על המים, והיה נשמע קול למרחוק. צללו כעופרת במים אדירים קאי על המצרים כמבואר בגמרא (מנחות גג), ומחמת שהיה אדירים בכח, נשמע קול הקשתן למרחוק.

ה'דיבל הברכה' דף עב: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וכיארורים מרבתינו זי"ע

וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הַיָּם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרַךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחַם הַיָּם בְּרֵאתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם (יג י').

ויהי בשלח פרעה את העם שהם אברי האדם שהיו עד עכשיו מוכנעין תחת יד פרעה, ועתה שלח את העם אברים לחירות. ולא נחם אלהים דרך כי יש בחינה הנקרא דרך' מספר ס"ג קס"א הירוע, אשר משם ניוונין אפילו הרשעים, שאין פגם נוגע לשם, ועל זה נאמר 'דרכיה דרכי נעם' (משלי ג י)... אשר משם ניוונין כל האומות והרשעים, כי עד שם אין מניע פגם והטא התחתונים.

ועל זה נאמר 'אם תרשע מה תפעל לו' (עי איוב לה ו). ולכך תשובה מהני לישראל, כי נשמות ישראל הם משם, והנשמה שאין בה פגם, מתעוררת לתשובה ומהני לה תשובה. אם חטא באהבה רעה, מעורר שם רשימות אהבה וכיוצא, ולמטה עשה פגמים גדולים על ידי חטאו. וכשעושה תשובה, מעלה הכל לאותו דרך, יורה חמאים בדרך (תהלים כה ח), ואז עוונות נעשין זכויות ממש (וימא פו) כי שם הכל זכות מהור, והוא העלה המדרגות עד אין. והוא ולא נחם אלהים דרך הפתוח לכל [ע"כ הוא מספר תולדות יעקב יוסף בשם מרן הבעש"ט בחוספת נופך, וע"ז ממשיך רבינו לפרש לדרכו].

ודע כי שפע ומוון בא בלתי התעוררת, כי בהכרח זן את העולם, אחר שאינו חפץ בהשחתת עולם, אבל ישראל עם הקודש עולין לרגל ומקבלין פני ה' אלהיך, להמשיך להם אפילו הכרחיות שלהם על ידי מעשים טובים שלהם מאור פני מלך, וימאנו לקבל בחנם שום דבר, כי זה השפע שמשפיע בחנם על שאין חפץ בהשחתת העולם, זה נקרא אחוריים ודין, אף ששורשו בא ונמשך מרצון עליון. והוא ולא נחם ולא נהגם כמו שפרש"י אלהים בבחינות דרך, אלא שיקבלו שפע על ידי אמונה ומעשים טובים. ואמר המעם ארץ פלשתים שהרי אותו השפע המפולשת לכל באי עולם למטובים ולרעים, כסוד אלף קנ"א מספר אר"ץ פלשתים. כי קרוב הוא פרעה הנזכר לעיל, שיתגבר הגלות על הנפש, כיון שאוכל ממקום שאוכלין הרשעים והקליפות, ופנ' יראה 'ותאכל ושבעת וגו' ורם לכבך' (דברים ח'י"ד). ובהעלות על דעתו זה, אז קרוב לחזור לפרעה 'ושכחת את ה' אלהיך'.

והוא כי אמר אלהים המשפיע מאחוריים ודין, שפע הכרחיות מרצון הפשוט, פן ינחם העם בראתם מלחמה וצרת הנפש ושבנו מצרימה. ולזה בראתם הוא סימרא דנוקבא, ודין חסר וא". ולזה ויסב אלהים עשה להם הסיבה, הסיבם מדרך הפשוטה פתוח לכל לדרך העקומה, שאין נותן במתנת חנם אלא בשכר, והוא דרך התחנות, 'דרך גבר' (משלי ל י), יסוד ומלכות, אוכל ומאכל, אכילה אלהיך, והוא דרך המדבר ים סוף שאינו נשפע אלא על ידי ברכות, והודאות, ותפלה, ותורה, ומצות, וחיים.

ה'דיבל הברכה' דף עג: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

והו"ה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה (יג כא).

ומלכות, נוקבא שלו מפל אליו ליחוד זה. כי הוא כולו חסדים כנ"ל. וכאן מיירי היאך מלכות רחל, על ידי גבורות, כי לא יכול להיות שום יחוד אלא על ידי חסדים וגבורות כנודע. לזה אמר בתחלה היאך היה היחוד הזה, לעת כואת הגיד והמשיך למלכות בתחילה החסדים, כי החסדים יוצאים בתחילה כנודע. ואח"כ אמר היאך נבנה מלכות רחל, על ידי גבורות קדושות לצורך היחוד השלם פכ"פ, שזה בשוה כנודע. ושניהם כביכול, ת"ת, הולך עם החסדים שלו לצורך היחוד. שהוא יומם בעמוד ענן כנ"ל, ומלכות הולכת הנקראת לילה, בעמוד אש להאיר להם לישראל הארה זו של היחוד תו"מ. ללכת ר"ל, מכח הארה של היחוד הזה, אז יכולים ישראל ללכת יומם ולילה ביחוד זה והבן. והוא לא ימוש עמוד הענן יומם היינו החסדים מו"א קדישין כנ"ל, ועמוד האש שהם הגבורות, לילה מרחל, היינו שלא ימוש ממנה ג"כ, והוא לצורך ישראל, שיהיה הולך לפניו, והוא לפני העם והבן.

בן בית' ח"ב דף לו מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וימא לכלהו כחדא, ומתברכין כלהו על דיו. ר"ל שאהרן הוא חסד הראשון ומיניה מתברכין כל שאר החסדים. תא חזי, על כל חסד דעביד קב"ה בישראל, קשר עמוהו ז' ענני יקירין, וקשרי להו בכנסת ישראל, דהא עננא דילה אתקשר בשתא אחרנין, ובכלהו שבעה אהלי ישראל כמדברא. ע"ש. נמצא היטב לפי דברי הוזהר הנ"ל, שמיידי כאן מייחד תו"מ, קב"ה בכנסת ישראל, ועל ידי החסדים נעשה היחוד הזה. והוא זה' הולך לפניו ביחוד זה יומם בעמוד ענן.

לנחתם הדרך כלומר, על ידי יחוד זה היה הארה לישראל שיוכלו ג"כ לייחדא יחוד קב"ה, והוא לנחתם לשון מנוחה של היחוד, כדאיאת בלקוטי תורה (פ' חג) נח הוא יסוד אבא עם יסוד ז"א, ונח הוא לשון מנוחה, יסוד צדיק הנקרא איש חי ע"ש. ודרך הוא בחינת יסוד דנוקבא כדאיאת בלקוטי תורה (פ' חג). והוא שמדריך את בני ישראל בדרך זה, היינו ביחוד זה של תו"מ לנחתם הדרך. ולילה שהוא רחל מלכות שמים, כלומר, עד תיבת ולילה מיירי מכח יחוד ו"ה, שהוא ת"ת

רצה לומר, דהנה איתא בע"ח (שער הוונים פ"ג) יש חילוק כשאומר מלפניך, או לפניך, כי בינה נקראת מלפני הו"ה שהוא יותר פנימי מן הו"ה ב"ה, אבל המלכות נקראת לפני הו"ה, שהוא לפניו של הת"ת, הו"ה ב"ה ע"ש. נמצא שמיידי כאן מייחד תו"מ, יאהדונה, שהמלכות נקראת לפני ה'. והוא והו"ה הולך לפניו היינו יחוד הזה הוא לצורך טובת ישראל.

יומם בבחינת אור החסד הראשון הכולל בו כל שאר החסדים ג"כ, כדאיאת בפרע"ח (שער הולב פ"ג) הכוונה שהכתוב אומר 'יומם יצוה ה' חסדו' (תהלים נב ט) ולא אמר יום אלא יומם, שהוא הולך עם כולם ומחבר עמם ומלוה אותם ע"ש. והוא זה' הולך לפניו יומם בעמוד ענן שהם שאר החסדים, כדאיאת בלקוטי תורה (איוב) 'עבים סתר לו' (כב ד) הנה עננים הם החסדים, לכן ענני כבוד היו בשביל אהרן הכהן איש החסד ע"ש. וכן איתא בוזהר (פ' אמור דף ק"ג ע"א) אהרן רישא לכל שבעה עננים הוא. אמר רבי יצחק מפני מה זכה אהרן לדא, בגין דאיהו קשרי בעננים, והוא אקשר כל יומא

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

סדר קדימה בברכות. סימן ריא

וסדר המעלות^א: 'המוציא' קודם לכל מיני ברכות^ב, ודוקא כשאין תאב למין אחר, אבל אם תאב מקדים לברך 'שהכל' אפילו קודם 'המוציא'^ג. ואחריו 'בורא מיני מזונות' על חטים קודם לכל^ד. ואחריו 'בורא פרי הגפן'^ה. ואחריו 'בורא פרי העץ' על זית^ו. ואחריו 'בורא מיני מזונות' על שעורים. ואחריו 'בורא פרי העץ' על ענבים. ואחריו 'בורא פרי העץ' על ענבים^ז. ואחריו 'בורא פרי העץ' על רימון. ותמרים קודמים לענבים^ח. ואחריהם ברכת הפירות קודם ל'שהכל נהיה בדברו'^ט. 'בורא פרי העץ' קודם לפרי האדמה^י.

מסגרת השלחן ~~~~

יותר, ודוקא עד רמון, אבל מכאן ואילך לא, דארץ בתרא דכתיב בקרא הפסיק הענין, וכל הסמוך לו חשוב מהמאוחר ממנו לארץ קמא דקרא, הלכך זית קודם לשעורה שהוא ראשון לארץ בתרא, ושעורה שני לארץ קמא. ע"כ.

ז. ותמרים קודמים לענבים. ראה בשולחן ערוך (סעיף ד) שכתב: כל הקודם בפסוק (דברים ח ח) 'ארץ חטה ושעורה' קודם לברכה, וארץ בתרא הפסיק הענין, וכל הסמוך לו חשוב מהמאוחר ממנו לארץ קמא, הילכך תמרים קודמים לענבים, שזה שני לארץ בתרא וזה שלישי לארץ קמא. ע"כ.

ה. ברכת הפירות קודם לשהכל בדברו. ראה בשולחן ערוך (סעיף ג) שכתב: הביאו לפניו דבר שברכתו בפה"ע ודבר שברכתו שהכל, בפה"ע קודמת שהיא חשובה שאינה פוטרת אלא דבר אחד, וכן בפה"א ושהכל, בפה"א קודמת. ע"כ.

ט. בורא פרי העץ קודם לפרי האדמה. נחלקו בזה אבות העולם, דעת רש"י (ברכות מא. ד"ה אבל) והר"ף (שם כח:) ורב האי (מובא ברא"ש שם פ"ו סימן כה) ורבינו יונה (שם כח: ד"ה עוד) והרא"ש (שם דאם הביאו לפניו בפה"ע ובפה"א, איזה מהם שירצה יקדים. ודעת הבה"ג (מובא ברא"ש שם) שבורא פרי העץ קודם. ובשולחן ערוך (סעיף ג) הביא ב' הדעות האלו. וראה באליה רבא (סק"ב) שהביא בשם הרבה פוסקים שסבירא להו כבה"ג דפרי העץ הוא קודם, והם: הסמ"ק (סימן קנא) הרקאנטי (סימן עח) ומרדכי (סימן קלב) אגודה (ברכות פ"ו אות קמט) ורוקח (סימן שכט) ושבלי לקט (סוף סימן קס) ותניא (סימן כט) וספר יריאים ותשב"ץ (סימן שכב) ופסקי רנקנ"י (שם) וכפתור ופרח (פ"י) שפסקו כבה"ג, ומתמה על הרא"ש ורבינו יונה דהוויין יחידאין לגבי כל הנך גדולים ראשונים ואחרונים. ועוד נקט שם שכן הוא דעת התוספות (ברכות מא. ד"ה אבל) והרמב"ם (ברכות פ"ח ה"ג), ומסיים כן נראה לי להלכה. ע"ש. וראה עוד בט"ז (סק"ב) ובמגן אברהם (סק"ג) דנכון לנהוג כבה"ג אם שניהם שוים בחביבות, עיין במשנה ברורה (סק"ח) ובשער הציון (סק"ו). ע"ש.

א. וסדר המעלות. סדר המעלות הביא המגן אברהם (סק"ג) וז"ל: זה הכלל סדר המעלות, המוציא, במ"מ על חטין, בפה"ג, זית, במ"מ על שעורים, גפן תאנה ורימון, בפה"א ובפה"ע קודמין לשהכל, בפה"א ובפה"ע אזלינן בתר החביב אפילו השני מין ז', היו שניהם חביבים אזלינן בתר מין ז', והמוקדם בפסוק קודם, שניהם אינן מין ז' יש להקדים פה"ע. ע"כ, וע"ש. ולהלן נבאר כמה חילוקים שנקט רבינו ומקורו בהלכה.

ב. המוציא קודם לכל מיני ברכות. כן כתב האגור (סימן רחצ) בשם שבלי לקט (סימן קס) דברכת המוציא קודמת לברכת בורא מיני מזונות בהזדמן שתיהן לפניו. ע"כ. מובא בדרכי משה (סק"ב). ע"ש.

ג. אפילו קודם המוציא. ראה בדרכי משה (סק"ב) שהביא בשם הכל בו (סימן כד כ.) דאין ברכת המוציא קודמת לדבר החביב לו. ומסיים דמדברי הסמ"ק (סימן קנא אות כא) שהביא הטור שיש להקדים אלו אף כשהשני חביב לו, ודלא כדברי ספר הכל בו. ע"ש. וראה ברמ"א (סעיף ב) שכתב דברכת המוציא קודמת לברכת בורא מיני מזונות, וכל שכן לשאר ברכות, ואף על פי שהדבר השני חשוב או חביב עליו. ע"כ. ורבינו נקט כדברי הכל בו, דאם תאב וזה חביב מקדים לברך שהכל אפילו קודם המוציא.

ד. על חטים קודם לכל. ראה במגן אברהם שם, ומבאר הפרי מגדים (א"א סק"ג) דמוקדם בפסוק יש לו חשיבות.

ה. ואחריו בורא פרי הגפן. ראה במגן אברהם שם, וברמ"א (סעיף ד) כתב: דאם עשה מהן יין שקובע ברכה לעצמו בפה"ג חשובה, והיא קודמת לברך עליו תחלה. ע"כ. ומבאר הפרי מגדים (א"א סק"ג) שקודם לזית ואף שזית מוקדם בקרא, דפרי הגפן חשוב כמו פרי האדמה שקודם שהכל, כיון שמברר ומפרט הברכה, וכן הגפן כיון שמברר ומפרט יותר מהעץ חשוב יותר.

ו. על זית. ראה בטור שכתב וז"ל: כל הקודם בפסוק שמזכיר בו שבחו של ארץ ישראל, שהוא 'ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש' (דברים ח ח), קודם לברכה, אפילו אם המאוחר חביב עליו

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

וְהָיָה בַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֶשֶׁר יִבְיֵאוּ.

סיפר רבינו חיים יעקב מקאמרנא: פעם אחת, כשהיה רבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע בסאבראנץ, נסעו אליו ביום חמישי כמה חסידים ממונקאטש, ובתוכם היה הרב הגאון רבי שמואל דיין ז"ל ממונקאטש (נאבי הרה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זצ"ל), בדרך נפגשו בערל אחד, שנשא סל עם דגים, ששלה מן הנהר באותו יום, אמרו החסידים: נקנה את הדגים האלו, ונכבד בהם את רבינו לכבוד שבת, היה ביניהם חסיד אחד שהתאוה לבשל לעצמו דג אחד, כדי לאכול אותו מיד, עוד קודם השבת, ובאמצע האכילה נתקע עצם מן הדג בגרונו של אותו חסיד הגררן, והאיצוהו באמצע הלילה אל רבינו, גער בו רבינו, ואמר: 'והכינו את אשר יביאו' כתיב (שמות טו ה), ומפחד גערתו של רבינו השתעל האיש בחזקה, ונשלפה העצם מגרונו.

סוף מגילת סתרים

כָּל הַמַּחְלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֵיךְ.

בשנת תרי"ז, אחר חג הפסח, התחיל אאמו"ר איש אלקים [יצחק אייזיק מקאמרנא] זלה"ה, לכתוב פירוש על הזוהר, הנקרא בשם 'זוהר חי', וכתב על שתי שורות ראשונות מהקדמה של בראשית ארבעה דפין, וכשראה זאת, היה מתירא להכניס עצמו לכתוב יותר, כי אמר, שהוא מעיין שאין להם סוף, ונגמר בדעתו שלא יכתוב עוד.

ואחר זה, בא איש אחד לפניו לבקש עבור חולה אחד, שהיה מסוכן מאוד, וראה ברוח קדשו כדרכו בקודש, שהחולה הזה צריך לרחמים גדולים, אז השיב אאמו"ר איש אלקים זלה"ה להאיש שבא לפניו: החולה הזה צריך לרחמים גדולים,

ואין לי שום דרך לעזור לו, אלא יש תחת ידי ארבעה דפין שכתבתי על הזוהר, ונגמר בדעתי שלא לכתוב עוד, על כן לך ואמור להחולה הזה, שאני נותן לו במתנה גמורה חידושים של הזוהר.

ואם לא ישמע החולה הזה מה שתאמר לו מחמת גודל חלייתו, אמור לו באזני דיבורים האלו, שאני נותן לו חידושים אלו על הזוהר במתנה גמורה, ובזכות זה אפשר יכריע הכף זכות, ויחיה לאורך ימים ושנים.

וכך עשה האיש הזה. ומיד כשאמר האיש הזה להחולה דיבורים הללו, התחיל תיכף להזיע ונתרפא.

הקדמת זוהר חי מבנו רבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת הספרים

מכון 'דמשק אליעזר' קאמרנא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ספר הזהר הקדוש עם פירוש דמשק אליעזר – קאמרנא

חלק י"ב על פרשיות: במדבר, נשא, בהעלותך, שלח, ואדרא רבא.

דבר גדול עשה נכדו הרה"צ מוה"ר יהודה אריה לייב מארים צני סאפרין שליט"א בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ראש הכולל להוראה יקול יעקבי - קאמרנא. שזכה לברך מקחו של רבינו הקדוש שלא שזפתם עין זמן רב, ורבים טובים השתוקקו להתבשם מאור תורתו, ובי"ה שעד עתה עלה בידו להוציא לאור ברוב פאר והדר י"א כרכים מספרו הגדול של רבינו ה'דמשק אליעזר' וחלק האדרא זוטא, שזכה לשבחים רבים ממבקשי תורה וחסידות, ואכן נתרבה על ידי ההוצאה החדשה ספסלי בית המדרש ורבים וטובים קבעו בו שיעורים בספר זה, ושואבים מזה אהבה ויראה וחסידות.

ונסיים בדברי רבינו הקדוש בהקדמתו הנפלאה הנקרא 'דרך הקדוש' (כלל מא), בגודל הלימוד הזהר הקדוש עם פירושים עפ"י הקדמת מרן האריז"ל. וז"ל: **וכל הלימוד כתבי מרן האריז"ל זה"ה ועמו דברי זהר הקדוש, והוא על ידי פרושים על הזהר שמיסודים דייקא על ידי הקדמת האריז"ל זה"ה**, איש הזה שלומד כך יטעום בעצמו טעם מתוק, עד שידע שלא נמצא בעולם חכמה עמיקא כחכמת עמקי סתרי תורה, שעל זה בודאי אמר דוד המלך תורת ה' תמימה משיבת נפש, עדות ה' נאמנה מחכימת פתי, פקודי ה' ישרים משמחי לב, מצות ה' ברה מאירת עינים, יראת ה' טהורה עומדת לעד, משפטי ה' אמת צדקו יחדו, הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים (תהלים יח ח-יא). ר"ל אם בר ישראל לומד סתרי תורה אז יודע בבירור שתורת ה' תמימה, כלומר שלא נפתחה עוד כי תורת אמת היא אין סוף, ותורה זו באמת משיבת נפש בתשובה שלימה, וכן מלימוד סתרי תורה יודע שעדות ה' שהם פרושים של הזהר הקדוש הם נאמנים מחכימת פתי בודאי, וכן הלומד סתרי תורה אז פקודי ה' הם ישרים לפניו והם משמחי לב בודאי, וכן מצות ה' הם ברה לו בלי שום פסולת של קושיות אפקורסים כנודע, ולא עוד אלא שהם לו מאירת עינים בעת עשיותם, כי הוא יודע עד היכן לכוון במצות אלו, וכן על ידי לימוד סתרי תורה יראת ה' טהורה עליו באמת לבבו בלי שום סיג, ולא עוד שיראה אמיתיות שלו ההיא עומדת לו לעד, וכן כשעובר עליו משפטי ה' אז יודע בבירור שהוא אמת מאת הקב"ה, ואל ירהר אחר מדת משפט שלו, אלא בודאי צדקו יחדו, ועד כאן חושב דוד המלך עי"ה מדריגות פרטיות למי שלומד סתרי תורה, ואחר זה אמר כלל שלימוד הקדוש הזה הם הנחמדים לו מזהב ומפז ומתוקים לו מדבש ונופת צופים לזה בא לכל המדריגות הנ"ל, ובפרט בגלות האחרון הזה בודאי נאמר על אלו שלומדים בסתרי תורה לולי תורתך שעשעי אז אבדתי חי' בעניי, כנודע למשכיל דקדושה. עכ"ל.



ספרא רבא וקדישא רב האיכות ויסוד היסודות של סתרי תורה, **האדרא רבא קדישא**, וכמו שכתב **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א** בהסכמתו על הספר 'דמשק אליעזר' בה"ל: ובחיוד בחלק זה נמצא גם כן פירושו הגדול על ה'אידרא רבא קדישא' שהוא אחד מיסודי הקבלה כידוע, ופירוש 'דמשק אליעזר' פותח את שערי האידרא לרוחב ולעומק. ע"כ.

בהאי ספרא יפקון מן גלותא ברחמי, זכה דורנו דור עיקבתא דמשיחא, שנתרבו הלומדים בספר הזהר הקדוש, ובזכות זה נזכה שנצא מן הגלות ברחמי. רבותינו הקדושים מצוקי ארץ רבינו הרה"ק רבי **צני הירש מזידיטשוב** זיע"א בעל **הצני לצדיק** על הוה"ק, ורבינו הרה"ק רבי **יצחק אייזיק מקאמרנא** זיע"א בעל **הזהר חי** על הוה"ק, הם הניחו יסודות הקדושים לבאר ולפרש וללבו פירוש הזהר על דרך רבינו **מרן האריז"ל** המקובל לנו עי"י תלמידו המובהק רבי **חיים ויטאל** ז"ל, ועל דרך העבודה של רבינו אור שבעת הימים רבי **ישראל בעל שם טוב** זיע"א.

וחוט המשולש הוא רבינו הרה"ק רבי **אליעזר צני מקאמרנא** זיע"א בעל **הדמשק אליעזר** על הזהר הקדוש, אשר בעקבותם ובשבילם דרך, ובדרך הממוצע הלך לפרש את דברי הזהר, השווה לכל בעל נפש, למען ירוץ בו הקורא. כמו שכותב בהקדמתו הנקרא 'דרך הקדוש' שמעתי מאדמו"ר הרב הקדוש רבי **יצחק יהואל זה"ה מקאמרנא**, ששמע מפה קדוש רבינו **יעקב יצחק בן מאטיל מלובלין** זלה"ה (החווה מלובלין), שרצונו הטוב היה, שיהיה איש אחד בעולם שיפרש דברי הזהר הקדוש על פי פשוט פשוט, בכל מקום שיכול לפרש על פי פשוט. וכ"כ רבינו (בסיום זוהר חי) 'גמתי בלבי לפרש פירוש מספיק על כל הזהר, מהתחלת פרשת בראשית עד גמרא פרשת האזינו ברכה, והוא יהיה בעוה"ק פירוש מספיק לכל בעל נפש, ולא הנחתי אפילו אות אחת בלי פירוש'. וכמו שא"א לגמרא בלי רש"י, כך הוא הפירוש דמשק

אליעזר, וכפי שכותב רבינו (דרך הקדוש כלל סה) **'כי כל כוונתי בספרי הזה הוא רק כדי שיוכל כל בעל נפש הקדוש ללמוד ספר הזהר הקדוש כמו שלומדים גמרא עם רש"י זה"ה'**.

והנה אך מן המיותר לומר, כדי להקל על הלומד ולמען ירוץ בו קורא, נצרך להכניס הספר הזהר ככתבו וכלשונו, ובפרט שהפירוש הוא על כל מילה ומלה של הזהר הקדוש, וכפי שהיה רצונו ודעתו של רבינו המחבר בעצמו, וכה דבריו (סוף הקדמת דרך הקדוש): ומעתה אתן תודה לה' אלקי ישראל, שזכיתי לפרש פירוש מספיק לכל ישראל על הזהר הקדוש, מה שלא היה כמעט עד היום הזה, פירוש מספיק לכל בעל נפש דקדושה, ורצוני היה להדפיס פירוש זה עם דברי הזהר הקדוש ביחד, ביחד דף על דף, כי פירוש זה הוא כמעט על כל תיבה ותיבה, מה שלא זכו לזה שום אחד מן המפרשים הקדושים העליונים, ואני יודע שזה יהיה לטובה גדולה לישראל הקדושים, לזה עלה ברצוני הטוב להדפיס עם דברי הזהר.

ובפרט עתה שזכינו שנדפס חלק הי"ב, והוא כלול בתוכו האי

קהל 'עטרת שלום' קאמרנא
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פעיה"ק ירושלים תשנ"א

אִירֵן אִירֵן בְּמֵה אֶבְרָחָם

הננו להודיע לכל קהל הקודש רבנן וזלמדיהון
כ

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
יערוך את
השלחן הטהור
לרגלים
חמישה עשר בשבט
ראש השנה לאילנות
ביום ראשון פרשת יתרו
בשעה 8:30
בהיכל בית המדרש הגדול

פ"ל